

Sygnatura akt I C 1459/12

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 21-02-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Siwek

Protokolant:Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 21-02-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) w J.

przeciwko (...) w N.

o ustalenie

powództwo oddać.

sygn. akt I C 1459/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 czerwca 2012 r. skierowanym przeciwko (...)w N., (...) w J.domagało się ustalenia, że jest właścicielem pojazdu marki V. (...)nr nadwozia (...).

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż na mocy umowy z dnia 10 marca 2010 r. zawartej z Miastem J.wykonuje w ramach zlecenia zadania w zakresie pomocy społecznej, prowadzenia (...) (...)w J.przy ul. (...).

Wyżej wskazany (...) w latach 2003-2010 prowadziło pozwane Stowarzyszenie.

Na podstawie umowy kupna sprzedaży z dnia 14 listopada 2006 r. strona pozwana nabyła samochód osobowy marki V. (...), który to pojazd zarejestrowano pod numerem rejestracyjnym (...)na (...) (...)w J.przy ul. (...).

Umowa kupna sprzedaży samochodu została podpisana przez Dyrektora (...) Ż. B., która do dziś dnia sprawuje tę funkcję, będąc jednocześnie Prezesem (...)które od dnia 10 marca 2010 r. przejęło placówkę do prowadzenia od Miasta J., po rozwiązaniu dotychczasowej umowy zawartej z (...)w N..

Pojazd został nabyty ze środków pochodzących z darowizny (...) S.A.z siedzibą we W., jako darowizny celowej w wysokości 50.000 zł dokonanej na rzecz (...) w J.przy ul. (...).

W preambule umowy jako osoba obdarowanego, wskazany został (...), reprezentowany przez jego Dyrektora Ż. B..

Umowa została zawarta w dniu 20 czerwca 2006 r.

Zgodnie z treścią § 2 umowy darowizna została przekazana obdarowanemu, tj. (...) na własność i nieodpłatnie.

Rozliczenie nastąpiło stosownie do zapisu § 3 pkt 2 umowy w sporządzonym przez (...)sprawozdaniu z wydatkowania darowizny przekazanej przez (...)z siedzibą we W.dla (...)Dziecka (...)w J..

Nabyty na potrzeby (...) samochód, po rozwiązaniu umowy na prowadzenie (...) przez stronę pozwaną, nie został przekazany w formie darowizny na rzecz powoda, zaś strona pozwana uzależnia darowiznę przedmiotowego pojazdu od uregulowania przez stronę powodową kwoty 12.283,53 zł tytułem zaległych opłat za gaz na rzecz dostawcy (...).

Należna opłata dotyczy okresu w którym strona pozwana z tytułu prowadzenia placówek w J. była odbiorcą gazu do celów grzewczych.

Komornik Sądowy J. W. w sprawie o sygn. akt KM 3373/11, działając na wniosek (...), dokonał zajęcia przedmiotowego samochodu celem egzekucji należności pieniężnej od dłużnika – (...)w N..

Wobec niemożności wykazania prawa własności pojazdu, strona powodowa została pozbawiona możliwości skutecznego działania w obronie swojego interesu prawnego poprzez wytoczenie powództwa przeciwegzekucyjnego. Uprawnienie do żądania zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji, przysługuje bowiem tylko osobie trzeciej, jeżeli skierowanie egzekucji do określonego przedmiotu narusza prawa tej osoby.

Ponadto, jak wskazała strona powodowa, nieuregulowanie prawa własności pojazdu uniemożliwia jego eksploatację, bowiem Wydział Komunikacji odmawia wymiany dowodu rejestracyjnego, który może zostać wydany tylko na wniosek właściciela pojazdu.

Mimo dwukrotnych prób doręczenia stronie pozwanej pozwu wraz z załącznikami, przesyłki zostały zwrócone do Sądu Rejonowego jako nieodebrane (ze skutkiem doręczenia).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2003 r. została zawarta umowa na mocy której Miasto J. zleciło (...) w N. realizację zadań w zakresie pomocy społecznej polegających na zapewnieniu 20 dzieciom do lat trzech pozbawionym opieki rodzicielskiej, opieki i wychowania w placówce całodobowej w (...) nr (...)w J..

(Dowód: - umowa z dnia 31.12.2003 r. k. 14 – 17)

W dniu 20 czerwca 2006 r. została zawarta umowa darowizny na mocy której (...) S.A. z siedzibą we W. zobowiązywał się do przekazania (...)w N., reprezentowanemu przez Dyrektora (...) (...)w J.- Ż. B., darowizny celowej w kwocie 50.000 zł z przeznaczeniem na:

- zakup odzieży, obuwia, książek, zabawek, mebli i urządzeń RTV, komputerów do pokoi dziecięcych;
- remont: pokoi, w których mieszkają dzieci, pokoi zabaw, świetlicy i stołówki oraz łazienek, które na co dzień służą dzieciom;
- opłacenie usług medycznych i rehabilitacji dla dzieci;
- wypoczynek letni dzieci będących pod opieką placówki.

(Dowód: - umowa z dnia 20.06.2006 r. k. 25 - 27)

W dniu 14 listopada 2006 r. (...)w N., działające przez Dyrektora (...) (...)w J.- Ż. B., nabyło od A. B. samochód marki V. (...)o numerze nadwozia (...).

Decyzją Prezydenta Miasta J. przedmiotowy pojazd został zarejestrowany otrzymując tablice rejestracyjne o numerze (...).

(Dowód: - umowa z dnia 14.11.2006 r. k. 23

- decyzja Prezydenta Miasta J. z dnia 16.01.2007 r. k. 24

- sprawozdanie z wydatkowania darowizny k. 28 - 30)

W dniu 11 stycznia 2010 r. (...)w N.przekazało Gminie J.w drodze protokołu przekazania – przejęcie środka trwałego, samochód marki V. (...)o numerze rejestracyjnym (...).

(Dowód: - protokół przekazania – przejęcia środka trwałego k. 49)

W dniu 10 marca 2010 r. została zawarta umowa na mocy której Miasto J.zleciło (...)w J.prowadzenie zadań w zakresie pomocy społecznej polegających na prowadzeniu wielofunkcyjnej placówki opiekuńczo-wychowawczej o profilu (...)w J.przy ul. (...), dla dzieci w wieku 0-11 roku życia na 20 miejsc interwencyjnych i 20 miejsc socjalizacyjnych.

(Dowód: - umowa z dnia 10.03.2010 r. k. 18 – 22)

Gmina J.w drodze protokołu przekazania – przejęcie środka trwałego, przekazała (...) w J.samochód marki V. (...)o numerze rejestracyjnym (...).

(Dowód: - protokół przekazania – przejęcia środka trwałego k. 50)

(...)K.(...)w N.w dniu 22 grudnia 2010 r. podjęła decyzję, iż przekaze prawo własności pojazdu samochodu marki V. (...)o numerze rejestracyjnym (...)na rzecz Gminy J.po uprzednim uregulowaniu przez Dyrektora (...)J.należności wobec (...)G. Z. w Z.w kwocie 12.283,53 zł.

(Dowód: - protokół z posiedzenia Rady K.(...)k. 32)

Pismem z dnia 08 listopada 2010 r. Prezydent Miasta J.poinformował (...) w J., iż aby przerejestrować samochód marki V. (...)o numerze rejestracyjnym (...)z (...)w N.(...)(...)w J.na Stowarzyszenie, konieczne jest przedłożenie umów darowizny przenoszących własność w/w pojazdu.

Natomiast posiadane przez (...) w J.protokoły przekazania – przejęcia środka trwałego nie stanowią dowodu własności pojazdu i nie mogą być uznane przy przerejestrowaniu pojazdu.

(Dowód: - pismo z dnia 08.11.2010 r. k. 31 – 31v)

W dniu 29 marca 2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze – J. W., działając z wniosku (...) S.A.w W.– G. Z., dokonał zajęcia samochodu marki V. (...)o numerze rejestracyjnym (...).

(Dowód: - protokół zajęcia ruchomości z dnia 29.03.2012 r. k. 33)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się ustalenia, iż jest właścicielem samochodu osobowego marki V. (...), nr rejestracyjny (...), nr nadwozia (...).

A zatem trzeba było stwierdzić, iż strona powodowa opierała swoje roszczenie na art. 189 k.p.c. zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

W związku z tym należało wskazać, że (...)w J.wskazywało dwie podstawy swojego interesu prawnego w sprawie.

Pierwszą wynikającą z faktu dokonania w dniu 29 marca 2012 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze – J. W., działającego z wniosku (...) S.A.w W.–G. Z., zajęcia przedmiotowego pojazdu oraz niemożności zwolnienia go spod egzekucji, z powodu braku możliwości wykazania tytułu prawnego do niego.

Drugą, polegającą na niemożności przerejestrowania samochodu na jego rzeczywistego właściciela (w ocenie strony powodowej) (...)w J..

Odnośnie pierwszej podstawy, to jak zostało to już wskazane w postanowieniu z dnia 06 lipca 2012 r., w orzecznictwie przyjmuje się że interes prawny do wytoczenia powództwa o ustalenie istnienia lub nieistnienia prawa lub stosunku prawnego w nie zachodzi jeżeli zainteresowany może na innej drodze osiągnąć ochronę swoich praw (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 lutego 2012 r., I ACa 51/12, Lex nr 1129361; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 marca 2011 r., I CSK 351/10, Lex nr 785272; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2009 r., III CZP 79/09, Lex nr 533836).

Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Jeżeli dłużnik zaprzecza prawu powoda, należy oprócz wierzyciela pozwać również dłużnika.

Z powyższego wynika zatem, iż przy powództwie ekscydencyjnym możliwe jest ustalanie, kto jest właścicielem rzeczy. A tym samym nie było potrzeby uciekania się do art. 189 k.p.c. w celu ochrony przed zajęciem.

Toteż należało stwierdzić, że zajęcie komornicze samochodu osobowego marki V. (...), nr rejestracyjny (...), nie rodziło po stronie powodowej interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c., do dokonania ustalenia właściciela tegoż pojazdu.

Natomiast niewątpliwie interes prawny strony powodowej wynikał z faktu niemożności przerejestrowania przedmiotowego samochodu na (...)w J..

W tym zakresie bowiem niewątpliwie strona powodowa nie miała innej możliwości (nie posiadając dokumentów z których wynikałoby przeniesienie na nią prawa własności samochodu) jak jedynie dokonać tego w drodze ustalenia przez sąd powszechny.

Przechodząc już zatem do kwestii ustalenia, kto jest właścicielem samochodu osobowego marki V. (...), nr rejestracyjny (...), nr nadwozia (...), to Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, iż powództwo było bezzasadne, albowiem faktycznym właścicielem pojazdu jest (...)w N..

Z żadnego bowiem z przedłożonych w sprawie dokumentów nie wynikało, aby prawo własności przeszło na (...)w J..

Wbrew twierdzeniom strony powodowej nie miało żadnego znaczenia, że umowę nabycia pojazdu od A. B.w dniu 14 listopada 2006 r. podpisała Ż. B.obecny prezes (...)w J..

Z dokumentu tego bowiem wyraźnie wynika, że Ż. B.działała przy zawarciu tej umowy jako przedstawiciel strony pozwanej, tj. (...)w N.. A zatem nabycie nastąpiło na rzecz tego Towarzystwa.

W tym miejscu trzeba było stwierdzić, że niezrozumiała była argumentacja strony powodowej iż nabycie pojazdu nastąpiło na rzecz (...) przy ul. (...)w J..

Nie można było bowiem nie zauważyć, że wskazany (...) w okresie objętym zainteresowaniem tutejszego Sądu, ani nie był osobą prawną, ani nie był jednostką organizacyjną, której przepisy szczególne przyznają osobowość prawną.

Czyli nie posiadał on zdolności prawnej.

W konsekwencji nie mógł on nabywać na swoją rzecz żadnego majątku, a wszelkie czynności prawne dotyczące majątku, a związane z tym (...) (takie jak na przykład nabycie ruchomości) wywoływały skutki wobec (...)w N.(przysporzenie wchodziło do majątku strony pozwanej).

Toteż tworzenie jakiejś przedziwnej konstrukcji prawnej majątku (...)nie mogło odnieść skutku.

W kontekście tego, kolejnym niezrozumiałym argumentem strony powodowej, było powoływanie się na zawartą w dniu 20 czerwca 2006 r. z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę darowizny.

Z niej również wynikało bowiem że obdarowanym było (...)w N.– jakkolwiek faktycznie środki finansowe były przeznaczone na działalność konkretnej jednostki organizacyjnej Towarzystwa, tj. (...) przy ul. (...)w J.. To jednak nie zmieniało tego, że darowizna ta weszła w skład majątku strony pozwanej. Zwłaszcza, że w treści umowy zostało wyraźnie wskazane, iż Ż. B.działa w imieniu (...)w N..

Zresztą, tak mocno akcentując iż zakup samochodu został poczyniony z darowizny uczynionej na rzecz (...) (według twierdzeń strony powodowej), strona powodowa chyba nie zauważyła że kupno przedmiotowego pojazdu, było niezgodne z celem wskazanym w umowie darowizny z dnia 20 czerwca 2006 r.

W § 1 umowy bowiem dokładnie zapisano na jakie cele mogą być wydatkowane środki otrzymane od (...) S.A. we W..

Wśród tych celów nie ma mowy o zakupie samochodu. Tym samym Ż. B. kupując w dniu 14 listopada 2006 r. samochód marki V. (...) ze środków finansowych otrzymanych w ramach umowy darowizny z dnia 20 czerwca 2006 r., naruszyła zapisy tej umowy.

W świetle powyższego pozostała zatem już tylko kwestia czy strona pozwana nie przeniosła jednak w jakiś sposób prawa własności na rzecz strony powodowej lub osób trzecich.

W ocenie Sądu Rejonowego do takich czynności prawnych nie doszło. W aktach sprawy znajdują się bowiem jedynie protokoły przekazania – przejęcia środka trwałego w postaci samochód marki V. (...) nr rej. (...).

W kontekście tego należało wskazać, iż z takiego protokołu jeszcze nie wynika wola przeniesienia prawa własności rzeczy. Albowiem protokoły te służą jedynie celom inwentarzowym (zapewniają kontrolę w czyjej dyspozycji znajduje się dany środek trwały). W związku z tym co najwyżej mogą one stanowić dowód przeniesienia posiadania rzeczy.

Oczywiście można było się zastanawiać dlaczego w takim razie w ogóle strona pozwana przekazała stanowiący jej własność pojazd Gminie J..

Jedynym logicznym wyjaśnieniem byłoby uznanie, iż samo (...)w N., samo nie wiedziało że samochód stanowi jej własność a nie majątek Gminy związany z (...). Byłoby to zwłaszcza możliwe, że majątkiem związanym z jednostką organizacyjną jaką był (...)przy ul. (...)w J.zarządzała Ż. B., obecnie przedstawiciel strony powodowej, która mogła traktować wszystko co związane z (...)jako jego odrębny majątek (taki tok myślenia nasuwa się z argumentacji pozwu).

Ale nawet odrzucając te rozważania trzeba było stwierdzić, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, iż u podstawy sporządzenia protokołów przekazania – przejęcia środka trwałego leżały chociażby dorozumiane czynności prawne (...)w N., Gminy J.i (...)w J., mające na celu przeniesienie własności samochodu osobowego marki V. (...), nr rejestracyjny (...), nr nadwozia (...).

I dlatego też powództwo zostało oddalone.